

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exetasis Testimoniorvm, Qvae Martinus Bucerus ex
Sanctis Patribus, non sanctè edidit**

Gardiner, Stephen

Lovanii, 1554

Basilius de vera virginitate, interprete Ambrosio Camaldulense.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29410

laicus & quicumque fidelis orare non potest, nisi careat officio coniugali: sacerdoti, cui semper pro populo offerenda sunt sacrificia, semper orandum est: Si semper orandum est, ergo semper carendum matrimonio. Nam & in veteri lege qui pro populo hostias offerebant, non solum in domibus suis non erant, sed purificabantur ad tempus ab vxoribus separati, & vinum & ficeram non bibebant, quæ solent libidinem prouocare: Eliguntur mariti in sacerdotium, non nego, quia non sunt tanti virgines, quanti necessarii sunt sacerdotes. Nunquid quia in exercitu fortissimus quisque eligendus est, idcirco non assumuntur & infirmiores, cum omnes fortes esse non possint? Si exercitus viribus tantum constaret, & non etiam numero militum, abiicerentur imbecilliores: Nunc & secundarum & tertiarum virium gradus assumitur, ut turba & numero, exercitus compleatur.

Idem in Apologia contra Iouinianum.

Ligitur ut dicere cœperamus, Christus virgo, virgo Maria, vtriusque sexus virginitatem dedicauere: Apostoli, vel virgines, vel post nuptias continentes, Episcopi, presbyteri, diaconi, aut virgines eliguntur aut vidui, aut certe post sacerdotium in æternum pudici.

Aut detrahat Hieronymi elogio Bucer, aut concedat doctrinæ.

Basiliius de vera virginitate, interprete Ambrosio

Carnaldulense.

Non se fallat* qui à virginitatis curriculo ad carnis vitia deflexit. Coniugium quippe illi in
K iii peccatū

peccatum reputabitur: primùm quidem, quia pessimum coniunctionis huius fundamentum voluptatem iecit, præuaricationisq; malum: deinde quia causa non esset libera: neque enim mortuus est vir eius, vt cui vult nubat, viuente immortali viro, meritò censetur adultera, quæ mortalem hominem ob carnis vitia Domini thalamis intulit. Nam quod solenne, legitimumq; connubiũ sponsus ille occuparit, et virginitatis habitus, et fœdera et conuenta cum illo, & prætereà processus ipse testatur: huiusmodi quippe nobilitata viro, processit in publicum. Si enim paternis ædibus non prius virgo progreditur, quàm legitimo fuerit coniuncta viro, * vt eius * & Domini & vitæ suæ ducis, ac moderatoris titulo inscripta, paterna iam prodeat domo, & virgo igitur ea ratione processit paternis thalamis, vt inscripto sibi sponso legitimo, eius iam titulis honestata, & sub ipsius constituta regimine, procedat in publicum: Sin autem processionis illius testes sunt, qui procedentẽ viderunt, & iidem profectò testes erunt, cui coniuncta & cuius titulis inscripta viri, paternis laribus processit in medium. Porro si connubium istud, & processu & testibus, cunctis deniq; iudiciis illustre, & apertũ est, nec est vir ei⁹ mortuus, mœchatur, quæ eiusmodi admittit scelus viuente viro semper adultera, imò quia fruendæ voluptatis causa impudicè lasciuit meretrix: quia verò viuunt eius vir, nefario scelere p̄batur adultera. Nec fanè video qua ratione,

* &
* vt
De virgine
sacra loquitur,
quæ oĩ
etiã publicè
ad tẽplũ p̄cedens,
velabatur ab
Episcopis.

imò quo sacrilegio, ipsa pro immortali viro Dei filio, mortalem hominem in malum suum ambire præsumat, ante viri oculos in ipsum impuris ac nequissimis semper amplexibus impia: quo item furore homo ille cubile Domini conscendere, ac violare non metuat, nempe ex rebus humanis, eiusmodi flagitiosorum supplicia coniecere, & æstimare facile possumus. Quæso, quo cruciatu digna censeatur mulier, quæ nobili coniuncta viro, seruo suo seipsam violandam impudicè substerneret, ac seruum insidiosè nequiterque Domini toris inueheret? Quo item seruus ille damnandus examine, qui dominæ suæ dominiq; cubili se concitatus libidine adeò petulanter immiscuit? Sed enim vafræ istæ quid faciunt, quæ tantum impietatis contra se ipsas per carnis flagitia admittere nõ timuerunt? Nõ modò nõ lachrymantur aut ingemiscunt, vt vel lachrymis remittat peccatũ suũ, mitioresq; suscipiant pœnas, verũ virginitatẽ quoq; quã antea p̄fessẽ fuerat, abnegat. Quippe virginitatis limites trãsgredi, vt voluptatib⁹ inferuiatur, turpissimũ esse, plenũq; dedecoris nõ ignorãtes, huiusmodi negatione, maiore scilicet scelere, virginitatẽ solari sese arbitrãtur amissam, homines miserè & infeliciter eligunt, sub quibus ad excusationem præuaricationis abnegent, quod fuerant antè pollicitæ: nec Dominũ metuũt, cum quo fœdera castitatis inierant, cuique dederat dextras, eò quòd in malorũ profunda deciderit.

Igno-

Ignorant misere, quia & apud Deum et apud homines contra se crimen exaggerant, cum hi quidem ex præcedente, cunctisq; cognito virginitatis instituto, quod ille se professas esse negant, earum vesaniam summamque impudentiam auersentur, atque oderint. Christus verò præter violata virginitatis fœdera huiusmodi negationem, quam vice pœnitentiæ in patrocinium criminis sumunt, acrius ac seuerius suo
 * illas * illo iudicio vindicet: Itaque ne specioso charitatis nomine, virgo in hoc peccati barathrû corruat, charitatem puram, omnique mortali affectione liberam sumat, neque enim prolapsæ ad voluptatem quicquam ad excusationem proderit, umbra solatiumque connubii, neque viuentem virum sub prætextu coniugii non soluta circumuenire aut fallere poterit, cui mortalem hominem post eximios illos, quos ab eo perceperat honores, impiè per adulterii nefas in * honorem prætulit. Nec sanè incongruè hiis qui sunt eiusmodi, illud Apostolicum aptari potest. Quoniã cû fornicatæ à Christo fuerint, nubere volût, habêtes damnationẽ, quoniã primam fidẽ irritã fecerunt, nõ coniugiũ, sed adulteriũ malè consummãtes: hæc Basilius, qui etiam plura in hanc sententiam ibidem addit, quæ referre longum est.
Idem Basilius in sermone, quomodo amittimus imaginem Dei Vuolfgango musculo interprete.

PRoinde si characterem animæ nostræ secundum similitudinem Dei per affectionum alienationem or-